

Sygn. akt: XU-304/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 27 listopada 2013r. we W.

sprawy z odwołania **R. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 18 kwietnia 2013r. znak: (...)

w sprawie **R. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o świadczenie rehabilitacyjne

oddala odwołanie.

Sygn. akt X U 304/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z 18 kwietnia 2013r. odmówił ubezpieczonemu R. S. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego z powodu braku niezdolności do pracy i braku okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do tego świadczenia. Zdaniem strony pozwanej wnioskodawcy nie przysługuje prawo do świadczenia rehabilitacyjnego wobec orzeczenia komisji lekarskiej ZUS, która uznała, że wnioskodawca po wyczerpaniu zasiłków chorobowych jest zdolny do pracy.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu wnioskodawca wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, gdyż cierpi na szereg schorzeń i stan jego zdrowia wymaga dalszego leczenia i rehabilitacji.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie jako niezasadne.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca R. S., ostatnio zatrudniony na stanowisku murarza -tynkarza, w okresie od dnia 01 września 2012r. do 28 lutego 2013r. wykorzystwała 181 dniowy okres zasiłkowy.

W dniu 07 lutego 2013r. wnioskodawca wystąpił do Oddziału ZUS we W. z wnioskiem o przyznanie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. Został skierowany na badanie do lekarza orzecznika ZUS, który w dniu 27 lutego 2013r., orzekł, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do dnia 31 października 2014r. i brak jest podstaw do przyznania prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Z wydanym orzeczeniem wnioskodawca nie zgodził się i wniósł sprzeciw do komisji lekarskiej ZUS, która na posiedzeniu w dniu 17 kwietnia 2013r. podtrzymała stanowisko lekarza orzecznika ZUS.

Decyzją z dnia 18 kwietnia 2013r. strona pozwana odmówiła wnioskodawcy prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Dowód: dokumentacja orzecznicza ZUS.

Postanowieniem z dnia 23 maja 2013r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego chirurga ortopedy i neurologa na okoliczność ustalenia czy wnioskodawca może zostać uznany nadal od dnia 01 marca 2013r. za niezdolnego do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja rokują odzyskanie zdolności do pracy, a także jeżeli wnioskodawca jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja rokują odzyskanie zdolności do pracy, do kiedy wnioskodawca może mieć prawo do świadczenia rehabilitacyjnego licząc od dnia 01 marca 2013r. na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

W wydanej w dniu 02 września 2013r. opinii biegły sądowy chirurg ortopeda i neurolog rozpoznali u wnioskodawcy min. zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe stawu kolanowego prawego z zespołem bólowym i ograniczeniem jego ruchomości, zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa z podmiotowym zespołem bólowym kręgosłupa. Na tej podstawie biegli orzekli, że wnioskodawca od dnia 01 marca 2013r. jest niezdolny do pracy, ale brak jest podstaw do przyznania prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. Wnioskodawca od wielu lat odczuwa dolegliwości bólowe w przebiegu zaawansowanego procesu zwyrodnieniowego stawu kolanowego prawego i nie został wyznaczony termin zabiegu operacyjnego. Z tego powodu oraz z powodu dodatkowego schorzenia o charakterze nowotworowym powód nie rokuje odzyskania zdolności do pracy w okresie ewentualnego 12 miesięcznego świadczenia rehabilitacyjnego.

Z treścią wydanej opinii zgodził się wnioskodawca i nie wniósł do niej merytorycznych zastrzeżeń.

Z treścią wydanej w sprawie opinii zgodziła się strona pozwana.

Dowód: opinia biegłych sądowych chirurga ortopedy i neurologa z dnia

02.09.2013r. – k. 35 as.

Wnioskodawczyni zgodziła się z treścią wydanej w sprawie opinii biegłego sądowego neurochirurga.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.18 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – Dz. U. z 2010r. Nr 77, poz.512 ze zm. świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłuższy jednak niż przez 12 miesięcy. Na okoliczność ustalenia czy wnioskodawca może być nadal od dnia 01 marca 2013r. uznany za niezdolnego do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja rokują odzyskanie zdolności do pracy została wydana w sprawie opinia przez biegłych sądowych: chirurga ortopedy i neurologa w dniu 02 września 2013r. Biegli sądowi potwierdził fakt, iż wnioskodawca, po wykorzystaniu 181 dniowego okresu zasiłkowego jest nadal niezdolny do pracy i z uwagi na przewlekłe wieloletnie dolegliwości nie rokuje powrotu do zdrowia w okresie ewentualnych 12 miesięcznych świadczeń rehabilitacyjnych.

Opinia biegłych sądowych zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia ta została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny, a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawcy. Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawcy.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.).

W przedmiotowej opinii biegli sądowi odpowiedzieli na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparli wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem wnioskodawcy.

Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawcy. Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłych sądowych chirurga ortopedy i neurologa z dnia 02 września 2013r.

Do wydanej w sprawie opinii wnioskodawca nie wniósł merytorycznych zastrzeżeń.

Wnioskodawcy nie przysługuje więc prawo do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 01 marca 2013r.

Z tych względów na podstawie art. 477¹⁴ § 1 Kpc, Sąd orzekł jak w sentencji.